

muligt at beskrive tilstrækkeligt præcist i en lovtekst. Der tænkes f. eks. på *regler* om, hvilke oplysninger de enkelte myndigheder må indsamle og registrere, *regler* som sikrer, at borgerne får mulighed for at følge med i, hvilke registre de er optaget i, og *regler* som giver enhver registreret adgang til at kontrollere oplysningerne om sig selv. Et meget vigtigt område er endvidere *brugen* af de enkelte registre. Her erkendes det imidlertid, at det er ugørligt at give tilstrækkeligt præcise regler, men det er efter udvalgets opfattelse muligt i nogle standardregler at give en beskrivelse af, hvornår oplysninger må videregives til private personer m. v. eller må udveksles mellem offentlige myndigheder. På grund af standardreglernes ret brede indhold er det imidlertid efter udvalgets opfattelse uacceptabelt at nøjes med denne generelle regulering. Der er behov for at kunne udfylde eller præcisere eventuelt fravige reglerne efter en konkret vurdering. I en sådan vurdering må indgå en afvejning af de registreredes interesser over for andre interesser, navnlig samfundsmæssige hensyn. Heri må endvidere indgå sikkerhedsmæssige overvejelser m. v.

4. Justitsministeriet kan i det væsentlige tiltræde de hovedsynspunkter, som registerudvalget har lagt til grund ved udarbejdelsen af det lovudkast, som indeholdes i betænkningen side 217 ff. Det foreliggende lovforslag er derfor udarbejdet på grundlag af dette udkast. På et enkelt område — registertilsynets opgaver og kompetence — indeholder forslaget dog regler, der fraviger betænkningens udkastet. Om baggrunden herfor bemærkes følgende:

I betænkningens udkast stilles bl.a. forslag i kapitel 2 og 3 om oprettelse af en særlig tilsynsmyndighed, registernævnet, hvis opgaver nærmere er opregnet i betænkningen side 204 f., og som navnlig omfatter adgang til at fastsætte regler om de enkelte registres opbygning og drift. Dette forslag må navnlig ses på baggrund af, at det som anført ovenfor under pkt. 3 efter udvalgets opfattelse ikke vil være muligt udtømmende at regulere det offentliges registervirksomhed gennem fastsættelse af tilstrækkeligt præcise generelle regler i selve lovteksten. I overensstemmelse hermed er betænkningens udkastet bygget op omkring en række forholdsvis bredt formulerede, materielle rammebestemmelser, der på grundlag af en konkret vurdering forudsættes udfyldt eller præciseret, eventuelt fraveget, for de enkelte registres vedkommende. Der har i udvalget været enighed om, at kompetencen til at træffe de herved forudsatte individuelle bestemmelser bør henlægges til et selvstændigt organ, som tillige bør føre et løbende tilsyn med registrene og virke som klageinstans i forhold

til visse afgørelser (f. eks. om egen-access), der træffes af de registeransvarlige myndigheder. Der henvises til betænkningen side 147-149.

Udvalget har indgående overvejet spørgsmålet om, hvilken stilling der ved loven skal tillægges denne myndighed i forhold til den øvrige forvaltning, og har på dette punkt delt sig i tre mindretal. 5 medlemmer finder, at nævnets afgørelser bør kunne påklages til justitsministeren, 5 medlemmer finder, at nævnets afgørelser bør være endelige, og 1 medlem har ikke ønsket at tage bestemt standpunkt til, hvilken af de to løsninger der bør foretrækkes. Til støtte for sit standpunkt har det 1. mindretal navnlig henvist til, at beslutningen om oprettelse af et offentligt register og fastsættelse af regler for det enkelte registers indhold og anvendelse har et så klart politisk præg, at det ikke vil være i overensstemmelse med det ministerielle system og ministrenes statsretlige stilling at henlægge sådanne afgørelser til et nævn, hvis afgørelser ikke kan indbringes for en minister til endelig afgørelse. Det 2. mindretal har heroverfor gjort gældende, at det må anses for stridende med almindelige forvaltningsretlige principper at undergive et selvstændigt og uafhængigt nævn, som der i udvalget har været enighed om at foreslå oprettet, rekurs til en minister, og at de retssikkerhedshensyn, der har dannet grundlag for ønsket om et lovgivningsinitiativ på dette område, på afgørende måde taler imod at indrømme en sådan rekursadgang. Efter dette mindretals opfattelse bør en eventuel uenighed mellem vedkommende minister og registertilsynet forelægges for folketinget til afgørelse gennem fremsættelse af et dertil sigtende lovforslag. Der henvises til betænkningen side 208 ff. og til betænkningens udkastets § 8, stk. 2.

Justitsministeriet kan for sit vedkommende tilslutte sig udvalgets forslag om, at der oprettes en ny myndighed med den opgave at føre tilsyn med de registeraktiviteter, der foreslås reguleret i det foreliggende lovforslag og i lovforslaget om private registre. De nærmere regler om denne myndigheds oprettelse og organisation er indeholdt i det foreliggende lovforslags kapitel 7.

Justitsministeriet er endvidere enigt i, at der — navnlig af hensyn til at sikre en tilfredsstillende varetagelse af de funktioner, der vedrører tilsynsmyndighedens løbende kontrolvirksomhed — bør tillægges tilsynsmyndigheden en uafhængig stilling i forhold til den øvrige forvaltning. Denne uafhængighed må sikres ved, at tilsynsmyndigheden hverken undergives rekurs eller instruktionsbeføjelse i forhold til nogen administrativ myndighed. Denne funktionelle uafhængighed i forhold til den øvrige forvaltning bør endvidere så vidt muligt udstræk-